

“बादिनिगेमादुन्मगेसं” । कटसाध्यपसाध्यसाह “बोराः
साधयितुं दुःखा सर्व एव भगन्द्राः । तेषामध्यस्त्रिदो-
घोत्यः क्षतजस्य विशेषतः । वातमूलपुरीषाणि वक्रञ्च
क्षमयन्त्या । भगन्द्रात् क्षवन्तस्तु नाशयन्ति तमाहुरम्” ।

भगभक्त लि० भगे धने भक्तः । धनरते ऋ० १।२४।५ ।

भगभक्तक पु० भगेन तद्ग्रापारोपपादनेन भवति भक्त-एवम् ।
(कोटना) स्वाते नायकबोर्मेकके ।

भगल लि० भगं तद्ग्रापारं लाति-ला-क । भगव्यापार
साहके ततः खरीह्वां चतुरर्यां वुञ् । भागलक
तच्चित्तादौ लि० ।

भगशास्त्र न० भगव्यापारबोधकं शास्त्रम् शा० त० । कापशास्त्रे
भगवत् पु० भगम् “ऐश्वर्यस्य समपस्य वीर्यस्य यशसः
श्रियः । ज्ञानवैराग्ययोश्चैव प्रख्यां भग इतीहनेत्युक्तम्
अस्यस्य मत्पुं मस्य वः । ऐश्वर्यादियुक्ते परमेष्ठरे श्रुद्धे
अमरः तस्य पदभित्तत्वात् भगवत्पैश्वर्यादियोगाच्च तथा-
त्वम् । अस्य संबोधने भगो इत्येव अजादौ तस्य विद-
गंस्य लोपः । श्रुद्गायां स्त्री लोपः । “सेव्यते या
मुरैः सर्वेस्ताश्चैव भुजते यतः । पातुर्भजेति सेवायां
भगवत्त्वेव सा स्मृता” देवीपु० ४५ अ० ।

भगवद्गीता स्त्री शत० । भोगप्रशान्तमते अष्टादशाध्यायात्मके
कर्मयोगज्ञानयोगभक्तियोगसूचके ग्रन्थे ।

भगवद्दृश्य लि० भगवानिव दृश्यते दृग्-कर्माणि कृष्ण ।
भगवत्तत्त्वम् । “श्रुतं मे भगवद्दृश्येव्यस्तरति शोकमात्म-
वित्” का० ७० । [विष्णो “भगवद् भगनन्दनः” विष्णुसू० ।

भगवन् पु० भगवैश्वर्ये संहारकाले हन्ति-हन-क्रिप् ।

भगाङ्कुर पु० भगे गुह्यस्थानेऽङ्कुर इव । व्यर्जोरोगे शब्दार्थकः ।

भगाधान न० इत० । १।माहात्म्याधाने २।सौभाग्ये च
हरिवं० १२४ अ० ।

भगाल न० भज-कालम् नृज्ज्ञा० कृतम् । १।नरभक्तके २।नरक-
पात्रे उज्ज्वलः । ततः अक्षरार्थे इति । भगाजित्
कपाक्षधारके शिवे लि० । भगालयवृद्धे परे दिगौ पूर्व-
पदप्रकृतिसरः पञ्चभगावः । दिगुभित्ते तत्पुरुषे प्रकृति-
स्वरस्तेन अन्तोदानतास्य ।

भगिनी स्त्री भगं यद्गः पितादौनां इत्यादानेऽस्यस्याः इति
लोपः । १।सोदरायाम् सखरि अमरः । “भगिनीपुलकं
सोदर्याणाम्” दायभागः । २।वीर्यात्वे च शब्द० १।मात्या-
लितस्त्रीमातेऽपि तेन सर्वस्त्रीणां तत्पदेन संबोधनं
विहितम् । “परपत्नी च या रवी आदधस्यन्त्या

योनितः । तां ब्रूयाद्भवतीत्येवं सुभगे भगिनीति च” मनुः ।
भगीरथ पु० सूर्यवंशे नृपभेदे “असमग्रवस्तु तनयो ह्यसु-
माक्षाम विभुतः । तस्य पुत्रो दिक्षीपस्तु दिक्षीपास्तु
भगीरथः । येन भागीरथी गङ्गा तपःकृत्वाऽवतारिता”
मत्स्यपु० १२ अ० । [श्रुता० ७० ।

भगीश पु० इत० । ऐश्वर्यादेरीश्वरे “धर्मावहं पापहर्द भगेयम्”
भगील पु० भानां नक्षत्राणां गोलाकारः पदार्थः । राशिचक्रे

‘तस्य भ्रमणभेदादिकं सू० सि० उक्तं यथा
“सर्वं भ्रमति देवानामपसव्यं सुरदिशाम् । उपरि-
टाद् भगोऽयं व्यक्षे पचान्मुखः सदा” स्म० सि० । “अयं
प्रत्यक्षो भगोऽक्षो नक्षत्राधिष्ठितभूतगोचो देवानां मेरो-
रुत्तरापरतिनां सव्यम् पूर्वोदिकमभामार्गेणेत्यर्थः ।
अमति भ्रमं परिवर्तं करोतीत्यर्थः । दैत्यानां मेरो-
देक्षिणावर्तिनामपसव्यं पूर्वोदिदिग्व्युत्क्रममभामार्गेण ।
पूर्वोत्तरपश्चिमदक्षिणक्रमेणेत्यर्थः । नक्षत्राधिष्ठितगोचो
अमति । व्यक्षे निरक्षदेगेषु जात्यभिप्रायेणैकवच-
नम् । उपरिष्टान्मस्तकोर्ध्वमध्यभागो भगोऽक्षः
पचान्मुखः पश्चिमदिगभिमुखः सदा नित्यं परिभ्रमति
भगोलस्य प्रवृत्तमध्यस्थत्वेन भ्रमणात् तयोक्तत्वं क्षिति-
जवृत्तस्यत्वाच्च” रङ्ग० । तस्य प्रत्यक्षदर्शनार्थं सि० त्रि०
भगोऽक्षवत्प्रकारमाह यथा

“इदानीं भगोलबन्धमाह । “यास्योत्तरक्षितिजवत् सुदृढं
विदध्यादाधारवृत्तयुगलं भ्रुवयत्तवद्भम् । पञ्चकुमात्रव-
ममण्डलवत् तृतीयं नाद्याङ्गयं च विषुवद्वलयं तदेव” सू० ।
इदानीं क्रान्तिवृत्तमाह । “क्रान्तिवृत्तं विधेयं गृह्णाह
अमत्यत्र भानुच भाधं कुभा भानुतः । क्रान्तिपातः प्र-
तीपं तथा प्रक्षुटाः क्षेपपाताश्च तत्स्थानकान्यङ्गयेत्” ।
इदानीं क्रान्तिवृत्तस्य विवेचनमाह । “क्रान्तिपाते च
पाताङ्गुष्ठकान्तरे नाङ्गिकावत्तत्तन्मसु विदध्यादिदम् ।
पाततः प्राक्क्षिमे सिद्धभागेऽदृग् दक्षिणे तैश्च भागे-
र्विभागेऽपरे” । इदानीं विमण्डलमाह । “नाङ्गिकामण्डले
क्रान्तिवृत्ते तथा क्षेपवृत्तं न्यसेत् । क्षेपवृत्तं तु राश्या-
ङ्कितं तत्र च क्षेपपातेषु चिह्नानि कल्पीकृतवत् ।
क्रान्तिवृत्तस्य विक्षेपवृत्तस्य च क्षेपपाते षण्णमे च कल्प-
यतिस् । क्षेपपाताद्यतः प्रवृत्तश्च क्षिमे क्षेपभागेः स्फुटः
सौम्यस्यास्य न्यसेत् । शीघ्रकक्षेन भक्ताक्षिभम्याङ्गुषाः
स्युः परक्षेपभामा पहाणां स्फुटाः । क्षेपवृत्तानि षण्णां
विदध्यात् प्रवृत्तं सप्तवृत्ते भ्रमन्तीन् पूर्वो पहाः” ।